

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr., a treia-ora 5 cr.; și ambre de 30 cr.

Redacția și administrația Strada Popăzii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază. Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic” și la „Pravălia industriștilor” omâni din Sibiu” (Strada Căminăiei Nr. 27).

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Subsidiul regesc.

În ultimul nostru număr am înregistrat o notiță din „Pester Lloyd” referitor la detragerea obicinuitului ajutor, ce se dădea preoțimii.

Notița lui „P. Lloyd” e foarte enigmatică. Ea înseamnă desigur ceva, dar ce înseamnă nu ni-se spune apriori. Că ajutorul nu ar fi sistat aceasta nu e adevărat. Faptul vorbește în contra. La 1 Ianuarie s'a refuzat cuitanța metropoliei din Blaj și s'a denegat numărarea sumei. Dar „P. Lloyd” zice chiar, că suma obicinuită va fi amplificată chiar. Aceasta poate să fie drept, căci în bugetul cultelor s'au fost luat niște poștii, cari asigurau un nou ajutor clerului de toate confesiunile. Din suma aceea trebuie să revină și clerului românesc o parte.

semneze și altceva. Se poate, că guvernul se nu denege ajutorul, numai să-și aroage și eși dreptul de a-l împărți.

Procedura aceasta ar fi un rău mai mare decât însăși detragerea ajutorului. Detragerea ar fi o lovitură de drept, o încălcare a dreptului, un act în sine imoral.

Acosta însă pe lângă imoralitatea proprie actului ar fi și demoralizatoare. Atunci o sumă de preoți miseri ar căde pradă miseriei lor și ar deveni instrumente în mâna guvernului, pentru-ca să fie împărțiți de ajutor.

Dacă prin procedura aceasta vrea ministrul să acopere răul comis cu sistarea sumei — atunci medicina peior morbo. Decât ajutor dela ministru, mai bine nimic.

De altcum noi ne ținem de promisiunea și asigurările „Unirei”, care ne pune în prospect un *sinod*, ca acțiune de remonstrare.

Reușita din partea preoțimii și a poporului ar fi asigurată. De sigur toți ar urma cu drag unui avis dat în această direcțiune. Dovadă, între altele, și următoarea scrisoare dela un brav laic:

Grebeniș, 29 Febr. 1896.

Întru adevăr, cetind și aflând evenimentele mai noue, te uimești și involuntar, îți pui întrebarea, până la ce grad va înainta călcarea dreptului unui popor, care secolii de ani subjugat și torturat a fost, — și care acum, căpătându-și numai la aparență drep-

turile luminatului secol, și acum este vexat în dezvoltarea sa culturală.

La aparență sântem deați cu volnicia și nedreptatea, ce ni-se face din partea stăpânirii; — dar nu-și poate omul închipui, ca lucrurile din partea lor să fie împinse până la malul extrem. Într'adevăr, omul cel mai pacient, cel mai blând își ese din paciență și perde îndelunga sa răbdare.

Preoțimii gr.-cat. i-s'a făcut o nedreptate deamă de remonstat.

Pe când acea preoție la altarul dzeesc ridică rugi ferbinți pentru patrie și Tron, conduce și luminează un popor întreg, crește fii folositori patriei, fii cari de secolii i-au vârsat sângele și avut pentru aceasta țeară, — pe atunci răsplăta i-se dă prin aceea, că guvernul actual îi detrage un beneficiu atât de neînsemnat pentru servicii atât de înalte.

Dacă mai ai în tine puțin simț de dreptate și ecuitate, atunci e, nu se iai, ci se dai remunerațiune cuvenită acestei preoțimii

revoltător, când un guvern smulge un beneficiu, până acum folosit, ce mai bine de 30 ani s'a dat.

Oh, ce nedreptate, ce faptă de jos! Au doar guvernul actual voește, — ca prin detragerea sumei acesteia să acopere mișelile defraudanților la la Pulzky directorul museului național, ori a exișpanului Miklós Gyula?

Frumos tablou, când sumele de mii și milioane pe cari cetățenii cu sudori le plătesc statului se manipulează atât de lăce și ușuratic!

„Unirea” adevăr grăește când aducând fapta nouă mârșavă la lumina zilei, face apel la fiii poporului să-și apere drepturile vitale; când pune în perspectivă, ținerea unui sinod preoțesc sau a unui congres mixt.

Afacerea e atât de importantă, încât remonstrarea e inomis să urmeze.

Ar fi nu numai consult, ci chiar ecuitabil, ca în privința chestiunii actuale, împreună cu alte călcări și violări, bună-ora a școalelor grănițrești etc., să fie adunate în un protest, care să fie așternute factorului suprem, augustului Monarch, să vadă lumea, până unde a ajuns poporul, care a primit suprema distincțiune, *für standhaftes Ausharren in der beschworenen Treue*.

Acest protest solemn, ce cuprinde o iconă vie a situației grave și complicate în care ne aflăm, să fie așternut factorului suprem de supuși loiali.

Ținerea acestui congres e iminentă, remonstrarea e loială; și națiunea cu mulțumită va fi, ear' generațiunea tinăra a preoțimii cu

recunoștință pentru fapta nobilă întreprinsă. Prelaii nostri își știu face destul datorința, ear' clerul a dat dovezi destul de remarcabile de capacitatea și vivacitatea sa.

Deci înainte la lucru cu succes!

E. K. S.

Nou Archiepiscop și Metropolit al Bucovinei. „Wiener Zeitung”, de Sâmbătă comunică știrea, că Maiestatea Sa a denumit pe archimandritul consistorial și vicarul general din Cernăuți, Arcadiu Ciupercovici, de Archiepiscop și Metropolit în scaunul vacant. Archimandrit al consistorului a denumit pe profesorul universitar dl Basil de Repta.

„Statul maghiar și naționalitățile”.

I.

(sim.) În restimp cam de un an trei studii mai mari au apărut în limba maghiară:

1. Un studiu de Jancsó B., al doilea de Bekics G., 6r' al treilea, care are titlu de mai sus, a eșit din penaa lui baron Victor Thoroczkay, și a apărut înainte de asta cu trei săptămâni.

În cartea lui Jancsó se tractează chestiunea română mai cu seamă din punct de vedere istoric, ear' studiul lui Bekics „Lupta de rasă în Europa și Ungaria” are intenția de a ilustra chestiunea cu deosebire în partea ei socială-politică. Baroanul Thoroczkay se ocupă și el în cartea sa cu geneza mișcării naționalității, dar' în deosebire de cele două de mai înainte, în o parte a ei ne arată și unele mijloace practice, cari aplicându-se s'ar rezolva chestiunea română sau, mai corect zis, am fi nimiciți ca naționalitate.

Dacă cele două dintău apariții merită atenția noastră, dacă datorii sântem a combate și reduce la nul datele și deducțiunile false, tendențioase și perverse, cari băbaie în ele, apoi de sigur că trebuie să cunoaștem în studiem cartea lui Thoroczkay, cu deosebire în privința mijloacelor practice, înșirate de autor. Din cunoașterea lor numai foloase putem trage, căci e lucru folositor și de mare preț a pute studia pe adversar, a-i cunoaște armele, cu cari luptându-se vrea să te cutopească. De altă parte trebuie să luăm aminte, că autorul cărții e angajat în secțiunea pentru naționalități a ministerului, în acea secțiune, care are menirea de-a croi la planuri și a folosi mijloace „pentru de-a ne mul-

țumi și fericii” (!) pe noi, oropsiții copii ai statului maghiar! Astfel și din cauza aceasta e de lipsă ca să vedem ce serie și propune el.

Lăsând neamintite de astădată multe laude de sine ale Maghiarilor, laude exagerate, precum și păreri greșite ale autorului, cum este d. e. ridicula afirmare, că mișcarea Românilor a fost produsă prin Austriaci la 1848 etc., vom releva numai mijloacele practice, despre cari am făcut amintire.

Aceste mijloace se află expuse în capitulul din urmă al cărții, care poartă titlul: „Programul politice naționale maghiare”.

Afară de acestea însă se face vorbă și în celelalte capitole despre niște măsuri, la cari trebuie să ne oprim.

Acestea se referesc cu deosebire la două chestiuni: la răspândirea limbii maghiare (recte: maghiarisarea) prin școale și la reformarea legii electorale, care ar ave de scop a pune capăt pasivității Ro-

La pag. 50 ne spune Thoroczkay, că §. 7 al articolului de lege VI. din 1846, a dispus ca matriculele să se poarte numai ungurește, ear' §-ul 8 al aceluiași articol hotărăște, că de preoți și capelani numai aceia pot fi aleși, la toate confesiunile cari știu ungurește. Mai departe, că Dieta dela 1807, în punctul 6 al gravamineilor a accentuat, că limba maghiară să se învețe în școalele române și slave etc.

Autorul susține apoi, că față de aceste legi, pe cari le putem numi barbare și cari nu s'au executat pe deplin nici-odată, — legea de naționalități dela 1868, înseamnă decadență și, că prin crearea acestei legi „era mai nouă a legislației noastre a apucat pe un povârniș fatal...” trecând peste granițele trase de o pontică de naționalitate energică” (pag. 52).

Ca să se repare această decadență, Thoroczkay crede, că va sosi timpul, ca școalele medii să se prefacă în școale de stat și „asemenea nu trece mult timp, până-ce va veni statul să statorească studiile teologice și preparandiale ale diferitelor confesiuni și examenele de calificățiune să se depună înaintea unei comisii de stat, în limba maghiară” (pag. 60).

Așadar' după-ce universitățile și academiile sânt curat ungurești, să se prefacă tot asemenea și celelalte școale medii și superioare și prin aceasta să se mărească contingentul elementului cult maghiar!

Aceasta deci este un mijloc, care „nu va trece mult timp” și se va pune în aplicare după parerea lui Thoroczkay.

Sorirea elementului cult maghiar, chiar și pe cai forțate, trebuie să se facă în vederea eventualei reformări a legii electorale, după-cum o proiectează Thoroczkay și împreună cu el mulți alți politicieni maghiari.

Toți, căți au scris și scriu despre legea electorală existentă, recunosc, că ea are lipsă de a fi reformată. Cei mai mulți apoi se unesc în părerea, că la crearea unei noue legi electorale, trebuie să se aibă în vedere, afară de cens, afară de avere și inteligență. Astfel există și planul bizar, că pe lângă un cens minimal, dreptul de alegător să-l aibă numai aceia, cari știu vorbi și scrie ungurește. Cu un cuvânt, toate proiectele au de scop, că la o eventuală reformă a legii electorale, noua lege să asigure, ca și cea veche, pe căi măestrite nouă, posibilitatea susținerii supremației maghiare.

În acest titol proiectează și Thoroczkay

eventuala nouă lege electorală. El e de părere, că reformarea ar trebui să se facă în analogie cu sistemul de „vote plural” belgian, care, precum știm, culminează în principiul de-a cumula mai multe voturi la o persoană. „Asume așa, — zice el, — că sau etatea mai înaintată, împreună cu oarecari merite, s'au averea imobilă de o valoare catastrală anumită, sau un venit oare-care, sau banii elocați — ar asigura posesorului una câte una un vot, sau împreunate câte două voturi. Tot asemenea calificățiunea din studiile vre-unui institut superior, adevărită fie prin diplomă, fie prin postul ce-l ocupă, ar da dreptul la un vot supletoric, dar' cu expresa ecountare, că mai mult de trei voturi nu poate nimenea cumula” (pag. 55—56).

Thoroczkay află, că o astfel de lege basată pe principiul cumulării voturilor e potrivita de-o parte pentru frângerea pasivității Românilor, ear' de altă parte ea ar corăspunde și ideii dreptății abstracte. (pag. 55). Cum înțelege autorul „dreptatea abstractă” să vede din ceea-ce zice câteva rânduri mai la vale: „că un cens basat cu deosebire pe inteligență, facilitează foarte tare valoarea elementului maghiar.” Așadar' „dreptatea abstractă” corăspunde cu „valoarea elementului maghiar!”

Dacă actuala lege este tendențioasă, ne putem închipui ce abuzuri s'ar comite din partea stăpânitorilor nostri cu o lege contemporată pe baza de „vote plural”, numai pentru a corăspunde „dreptății abstracte!”

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Pivnița lui Pintea.

Cetită în ședința din 26 Ianuarie 1894 a societății „Petrul Maior” din Budapesta.

Pintea, Pintea viteaz mare
Tot de loc din Măgojele
Și de fel e din Ardeal.
(Cântec bătrănesc înedit).

Vremile trec și oamenii se schimbă cu ele. Ce a fost mai de mult ni-se pare o poveste și cu drag ascultăm bătrânii, când încep să ne spună câte una-alta de când erau ei în vremea lor, când ne istorisesc din trecutul lor, la care noi privim îndrăgostit cu un fel de evlavie. A lor e vrednicia, că păstrează din neam în neam tradițiile trecutului, ce le admirăm de multe-ori și ni-se par atât de frumoase și de interesante. A noastră însă e datorită de a le prinde din rostul răsleților povestitori dela sate și a le da o formă, prin care să le asigurăm mai bine susținerea și să ne lășăm să se peară în noianul negru al uitării.

Așa se află tradițiuni și despre Pintea. Auzim de multe-ori vorbindu-se în popor de vitejiile lui Pintea-viteazul, eternisate în mai multe balade frumoase, ce le știu pe din afară mulți dintre stănenii nostri. O astfel de baladă prea frumoasă a și prins-o din rostul vre-unui cântăreț de felul acesta cetitul scriitor al timpului de înaintea de aceasta cu vre-o 20 de ani, Ioachim C. Drăgescu, și a publicat-o la sfârșitul romanului seu „Noptile Carpatine”. Aceasta e una dintre cele mai complete cântece bătrănești despre Pin-

tea și ne vine a crede, că ar fi compusă doară din mai multe variante, și astfel apoi alcătuite dau o povestire dintre cele mai frumoase în genul acesta.

Am auzit și eu pe la noi în sat vorbindu-se de mai multe-ori de acest erou și mai ales ficiorii pe câmp stând la oi, adunându-se cei-ce se află aproape unii de alții la vorbă povestesc despre Pintea. Ni-l prezentă ca binefăcător al poporului năcâjit și împilat. Văzând diferența cea mare dintre cei avuți și săraci a vrut în câțva să o mai echilibreze. Spre acest scop se zice, că s'a lăsat de viața pacinică de toate zilele, și adunându-și mai mulți ortaci, a intrat în codru. Cu ai sei unde i-se da ocaziune lua dela cei bogați bani și pe ce putea pune mâna și da poporului sărac, care în timpurile acelea ducea un traiu cât se poate de rău; căci era aproape cu două veacuri înaintea noastră. Trăia greu bietul popor, când tot ce muncia era aproape numai pe seama unui stăpân nefudurat, străin de neamul și de legea lui. Acesta nu mai avea „nici milă, nici crezământ”; grija lui era să se îmbogățească, să câștige și apoi habar n'avea de oamenii lui, dacă mai rămăne ceva vreme să muncească și pe seama lor, să-și mai poată și ei căuta de cele ale traiului, ce le era greu de tot, cât mai greu nici că se poate. Grea a fost soarta lor în toate țările, unde a domnit acest sistem social-economic; grea, foarte grea a fost și la noi. Și între astfel de împregiurări nici nu ne putem închipui, să nu se fi găsit și oameni, cari văzând această nedreptate strigătoare la cer, să nu fi încercat cu mijloace, fie ori-cum numai să conducă la țel, să ajute celor-ce gemeau în lanțurile robiei de tot felul, și să le dea mână

de ajutor contra domnilor înbuiați. Aceste stări sociale au născut haiducii, hoții de codri, dar în ținele bun. Acea sa era pentru ei o meserie, prin care să strice omeniei, ci din contră din iubirea de omerime făceau acestea, ca să ajute în felul acesta acolo, unde nu se mai putea altcum. Un hoț de codru așa țineles era și Pintea. Timpul, când a trăit, e sfârșitul veacului al XVII și începutul celui al XVIII; contemporan cu Francisc Rákocy II, cu care ajunge odată și în alianță. Locul nașterii sale, cum ne spune și cântecul, e satul Mogoagea din ținutul Chiorului. După cum „mi-a povestit un fost coleg al meu în gimnasia, de loc din părțile acelea, casa părintească a lui Pintea și astăzi s'ar afla acolo, la un loc dinre cele mai pitorești din sat, în apropierea casei este o stâncă gigantică, ce se ridică în înălțime. Ținutul, în care deci a trăit, e ținutul fostei Cetăți-de-peatră, sau cum se zice astăzi, Chiorul și părțile învecinate: Maramureșul, ținutul Năsăudului în partea de Nord-Vet, unde vine valea Țibleșului și paralel cu dâna valea Țarligiei. Aceasta din urmă pârâmente nu s'a ținut nici de Chior, nici de Năsăud, care mai târziu capătă organizațiune militărescă. Un punct ce predomină toate aceste ținuturi atât de frumoase e muntele Țibleș cu toate ramificațiunile sale. Acesta e, ca să zicem așa, triplez confinium, și îl putem considera de punctul nord-vestic al țării Ardealului. La poalele de meaz-napte este pământul străvechiu al lui Drago, Maramureșul, din care își iau începutul abastrele unde ale Tisei; spre Sud-Vest este ținutul Cetății-de-peatră, în care-și perde ramificațiile; la răsărit și miază-zi ținutul Năsăudului Țibleșul e muntele cel mai însemnat din artea aceasta a țării; din

departare se zărește cu vîrfurile sale înalte; chiar dela Cluj îl poți observa în Nord-Vestul Ardealului, cum falnic își arată impozanta sa figură. Ramificațiunile sale atât de bogate spre răsărit se împreună cu munții Rodnei, cari cu Iucul și Vîrful Omului formează granițele țării de cătră înstrăinata Bucovina. Așadar' cum vedem hotarul, Ardealul la meaz-noapte e o coamă de munți cu direcție dela Ost spre Vest. Dela Țibleș spre Vest asemenea se extind alte ramuri de munți, ce ajung până cătră Baia-mare. Despre pădurile secolare, ce acoper poalele acestor munți, nici nu trebuie să spunem nimic. — Acești munți erau scena lui Pintea și a fărțășilor sei. Din marginea Bucovinei până la Baia-mare toți îl cunoșteau: oamenii săraci, ca pe binefăcătorul lor, cei bogați ca pe spoliator lor; aceștia însă erau mai mari spoliatori.

Mai ales Țibleșul era centrul operațiunilor lui Pintea. Coastele de cătră Sad ale acestui munte formează astăzi proprietatea comunei Zagra, și se folosește pentru pășunat. În fiecare vară se pășunează câte 3 sau 4 stăni mari de oi și câte o cireadă de boi. Muntele are trei piscuri alături, ca trei luminari, cel din mijloc e mai înalt și are o movilă de lemne de brad, sau cum îi zice poporul „Cușcă”, care arată, că acolo e hotarul comitatului, eventual al Ardealului. Din piscul dela marginea de Vest se extinde în direcție sud-vestică o coamă numită Păltinș, cu coastele pezișe, ear' pe vîrf e numai atât de lat, căt ar putea merge un car. Se cunoaște un fel de drum de-alungul acestei coame până la vîrf. Poporul zice, că această cărare, e făcută de Pintea și el umbra a carul de ducea până la pivniță bunătațile ce le lua dela domni.

Pivnița Pintii, cum îi zice și astăzi poporul, e în partea ostică a muntelui, în coasta piscului din această latură. Acest pisc își razimă căpătâiul seu în izvor, la Ost e izolat. În coasta dela răsărit se găsește pivnița din chestiune. Sînt mai multe stănci în coastă, așezate una peste alta. Între ele se află o crepătură, ce se afundă în munte, căt de adânc nu se știe. Aceasta însă e acoperită cu o stâncă, ce se lasă pe deasupra și așa se vede numai o parte mică din gaura din munte. Coasta e foarte precipișe, așa căt abia te poți susține în poziție verticală; căutând în sus vezi vîrful piscului, în jos prăpastia până în izvor. Aici, se zice, că a fost pivnița Pintii, și se află și astăzi plină de căldări cu bani de aur, de argint și de aramă, cum a adunat Pintea dela domni unguri și dela băieșii din Baia-mare.

Când s'a întemplat moartea lui Pintea, vîndut de ortacii sei, la Baia, unde l'au împușcat cu „trei fire de grâu sfânt”, puse într'un plumb de argint” s'a lăsat stîncă peste intrarea pivniței și de atunci se ridică numai câte-odată în fiecare an în ziua de Paști, când ese popa cu darurile. Atunci se ridică și e liberă intrarea pivniței, însă căt e întră popa în altar se lasă și stîncă și se închide de nou. Se mai povestește, că un ficior din Plaiu, o comună chiar la poalele Țibleșului, a pândit odată în ziua de Paști, când s'a ridicat stîncă dela intrarea pivniței și a năvălit în lăuntru să iee bani, dar' nu i-a rămas timp ca să se poată întoarce îndrăgostit, căci s'a lăsat stîncă și l'a închis acolo, de n'a mai putut eși nici-odată.

Victor Onigor.

Teama singuraticilor cu garanția solidară ori nelimitată nu este legitimată nici întemeiată, cu atât mai puțin nu, că în măsura care se sporește numărul membrilor scade din garanție; dar și altcui controla fiind foarte aspră, frica pentru garanție n'are temei.

Lucrurile mari și marele pururea a pofit și pretins jertfa, aici mai mult este jertfa morală decât materială, căci 11 fl. poate plăti în curs de 10 luni și plugarul cel mai sărac. Dacă este garanție aceea se împarte peste toți membrii, nici-odată nu răspunde un membru cu mai mare sumă decât altul. Egalitate este în acțiune, înec nime nu poate avea mai mult ca o acție, fie cât de avut; dar egalitate ar fi și la perderi, când acele s'ar ivi. Așa, dacă numărul membrilor ar fi 500 și perderile 500 fl., atunci la pagubă ar contribui fiecare cu 1 fl.

Această garanție solidară și de altcui numai atât s'ar susținea, până capitalul social, respective fondul de rezervă, s'ar ridica la o sumă mai însemnată, ajungându-se aceasta fără nici o greutate se pot schimba statutele; dar până atunci însoțirea are lipsă de această garanție. Numai garanția împrumutată îi mărește creditul și îi asigură statornicia.

De altcui este lucru foarte ușor de priceput, că în măsura sau proporția în care crește fondul de rezervă, în aceea scade și garanția singuraticilor membri, căci garanția trece asupra acestui fond.

Conform statutelor, membrii însoțirii nu lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

lucră ca înșiși se aibă ceva câștig sau dobândă, nu, căci după 11 fl. nici că se poate aștepta. Venitul capitalului social mai mult întărește și întărește fondul de rezervă, ca pe

țeranul Ioan Oprisor-Savu va avea să stea în închisoare 24 de zile.

Nume ungurești în școlile române. Sub titlul acesta publică „Alkotmány” în numărul de Duminică un articol din peana necunoscutăi celebrități Máthe György din Lugos, în care vrea să descopere lumii, că șovinismul românesc se propagă în școli prin romanisarea numelor maghiare. Arată, că la gimnasiul românesc din Brașov se comite mai des acest păcat, căci acolo din Vajna fac Voina (sărmane dle Voina, ai ajuns a fi de origine maghiară!), din Szász fac Sasu, din Barsony Barcian, din Fekete Negrea, din Nagy Noghia, din Rácz fac Rațiu. Și precum în Brașov, astfel și în Blaj și Năsăud se comite acest păcat. Lauda Beișul, unde mai puțin se fac atari abuzuri. Articolul se încheie astfel: „Rugăm în sfârșit pe ministrul de culte și instrucție publică a investi pe directorii gimnasiilor de stat cu dreptul de a schimba numele de familie schimonosite din aceste de botez și a le introduce așa schimbate în registre școlare”. *Magna petis!*

Milleniul în școli. Ministrul Wlassics a emis deja către toate oficiile, către consistoare etc. ordinațiunea în sensul căreia în ziua de 9 Maiu a. c. este a se aranja o sărbătoare școlară din incidentul milleniului. În această zi toți elevii au să se prezente în vestiminte sărbătorești (intrucât se poate național-maghiare) la biserică, unde să se țină serviciu divin. După serviciu un învățător are să țină un cuvânt festiv în care să explice însemnătatea acestei sărbări, ear băieții să cânte cântări patriotice. Reprezentanta comunală precum și părinții elevilor să fie invitați la acea sărbătoare. Ordinațiunea se referă la școlile elementare, civile, gimnasii, universități de stat, precum și la toate școlile confessionale. Sântem curioși de atitudinea consistoarelor în fața acestei nouă ordinațiuni.

Fișpan demisionat. Fișpanul comitatului Zala, cunoscutul Svacics Benjamin, panamistul nr. 3 și-a dat demisiunea, ear Maiestatea Sa a primit-o imediat. Astfel a dispărut de pe arenă doi falnici pilastri (Miklós și Svacics) ai administrațiunii corupte maghiare.

„Transilvania.” A apărut nrul 3 din organul „Astrei”, nrul pe luna lui Martie. Eată schițarea cuprinsului bogat: „Economia națională” un interesant studiu asupra stărilor noastre de economie financiară, arătând că, deși avem atâtea bănci, totuși usăm de capital. Străin 2. Statistica a sanitară pe anul 1894, de domnul Dr. Ben, o comparație a stărilor sanitare din România (după cartea Drului Felix) și a celor din Ungaria. *Concurs literar*, recensiune de V. Onițu. E vorba de concursul „Asociațiunii” la care au încurs 2 cârți. Recensiunea lui Onițu e un model. 4. *Bomâmbia agricolă* de inginerul On. Tilsa, este asemenea o recensiune, dar vastă și foarte instructivă; o comparație a stărilor agrare din România cu cele dela noi 5. *Documente istorice* despre cetățuia Făgărașului, comunicate de Dr. V. B. 6. Explorări arctice (la polul nordic) 7. I. H. Pestalozzi. 8. „Ullrandia”. 9. Monografia comunei Orlat. 10. Meteorul din Madrid. 11. Prima bibliotecă ambulantă a Asociațiunii 12. *Astrac* (știri din sinul Asociațiunii). 13. Aforisme. 14. Partea oficială. Pe scurt acest număr se prezintă foarte bine.

Dr. Anton Starcevic, fondatorul și presidentul partidului independent croat, a murit Sâmbătă dimineața, în Zagreb. Încă dela începutul activității sale pe teren public și-a format idealul vieții, la a cărei realizare a consacrat întreaga viață. Spre a fi cu totul independent de orice influență, n'a primit nici-odată un post, unde ar fi trebuit să-și impună măcar un fir de rezervă în vorbă și în atitudine. Din cauza aceasta a și trăit ca un puritan, ca un student sărac toată viața sa. Șovinist croat în toată puterea cuvântului n'a avut simț pentru durerile și plângerile altora; n'a vrut și n'a căutat aliați niciari. De aceea nici n'a ajuns la vre-un rezultat pozitiv.

O invențiune nouă pentru stupărit. Ni-se scrie: Ioan Szabo, preot greco-cat. în Andrid (Er Endred) a inventat un sistem nou de cadre atrătoare mobile. Invențiunea e foarte practică, originală și simplă. Inventatorul crede necondiționat, că sistemul seu nu are lipsă de perfecțiune, și că chestiunea coșnițelor e rezolvată definitiv.

Moarte pe tren. „Gazetei” i-se scrie din Sighișoara, că tinăra soție a unui funcționar dela cartile fundare din Ibașfalău, cu numele Gotsching, s'a suit pe tren la gara dela Ibașfalău, cu scopul ca să meargă la rudeniile sale din Sighișoara pentru a-și căuta aici de sănătate, fiindcă era bolnavă. Pe tren ea ocupă loc în secția menită pentru dame, unde soatele ei de călătorie îi făcure loc, ca să se culce, văzând-o așa slabă. Femeia adormi, dar nu s'a mai desteptat. Ea era moartă. Casul morții a fost adus la cunoștință bărbatului prin telegraf.

Rugare. Ni-se cere publicarea următoarelor: „Pentru că se putem urma cât mai curând cu cuitarea banilor incurși prin colectele emise cu ocaziunea concertului universitarilor români din Cluj, rugăm pe toți acei prea stimati colecțanți, cari încă nu ne-a înupoiat colectele, să binevoască în timpul cel mai scurt a ni-le retrimite”. Cluj, 29 Februarie 1896 Dr. Valeriu L. a l. o., președinte, Aurel C. i. o. t. e. a., secretar I.

Mulțumită. Tinărul Ioan Vancea, stud. de a V-a cl. gimn. în Năsăud făcând examen privat de pe cl. IV, și lipsit fiind de orice

mijloace materiale, a fost ajutat de urmații generoși domni: Ioan Serb, paroh 5 fl., Elia Pop, inv. pens. 2 fl., Eduard Sommer 1 fl., Nicolau Nilvan, adv. 5 fl., Dr. Victor Marcu adv. 2 fl., Vasiliu Dragoș, adv. 5 fl., Vasiliu Indre pr.-pretor 3 fl., Dr. Iosif Farcaș, medic 1 fl., Teodor Blaga, învățător 2 fl., Ludovic Man, farmacist 3 fl., Iosif Pop, avocat 2 fl., Frideric Müller, farmacist 2 fl., Emil Fetti, comerciant 2 fl., Frideric Goldschmidt, proprietar 3 fl., căror le mulțumește și pe această cale.

Naturalizare în masă. O delegațiune a Romanilor transilvăneni, stabiliți în Dobrogea, s'a prezentat zilele trecute dlui prim-ministru al României și l-au rugat să binevoască a interveni pe lângă corpurile legislative, ca să li-se recunoască în masă, cetățenia.

Delegațiunea, care s'a prezentat dlui prim-ministru și domnului president al camerei, are mandat dela 2500 de locuitori și proprie tari din Dobrogea. Atât dl prim-ministru, cât și domnul president al camerei au promis tot concursul.

O ciudață societate. Avem până acum liga în contra sărutatului, în contra salutulului prin scoaterea pălăriei, și liga în contra strângerii de mână. În Germania s'a format acum o ligă în contra obiceiului de a pune mâinile în buzunar. Această asociațiune poartă titulul nume de: „Antihandindenhosentaschenhaltenverein”.

Di baron Eudoxiu Hurmuzachi, deputat bucovinean, a sosit altă-ieri în capitală, unde va sta mai multe zile.

Cei mai bătrâni oameni din lume. Cu privilegiul celei mai nouă numărări a populațiunii s'au găsit în Islanda 578 oameni mai bătrâni de 100 ani în Serbia 575 în

în Norvegia 75, în Elveția 32, în Belgia 5. Cel mai bătrân om din lume se zice că trăiește în Rusia. E de 160 ani. După el urmează un Negru din America, care e de 152 ani.

Lupta cu taurii în anul 1895. Anul trecut s'au făcut în Spania, Portugalia și Franta 731 lupte cu taurii. În Cordia au fost omorâți 3657 tauri; numărul cailor, cari au perit în acele lupte a fost de 8500.

Gemeni de 80 de ani. În Klötzsche (Prusia) trăesc doi gemeni în vîrstă de 80 ani, controlorul suprem Pope și soru-sa, o veduvă de forestier. Ambii s'au născut la anul 1816 în Februarie și au sărbătorit de curând în perfectă sănătate jubileul de 80 de ani. Amintim casul pentru-că e foarte rar.

Arsene Honssaye cunoscutul romanțier francez, născut în Paris la anul 1875, a răposat în zilele aceste.

Curiositate anatomică. Referitor la cronica noastră din zilele trecute intitulată „operațiune sensațională” mai adăugăm următoarele amănunte: Pe tinărul student operat l'a chemat Josef Schwartz și era din Brünn. Schwartz a simțit dureri deja mai de mult, astfel dar s'a decis a se supune operațiunii numai după-ce durerile au devenit insuportabile. Operațiunea a sîrșit-o însuși profesorul Maydl, care delatîndu umflătura a aflat embrionul unei sorioare gemene. Profesorul a ținut apoi despre această curiositate anatomică o prelegere la facultatea de medicină. După știrea telegrafică sosită ieri din Praga, pacientul Schwartz a murit la trei zile după operațiune.

Aviz. Prăsilării erariali au sosit la stațiunile destinate din comunele comitatului Sibiu. Ceea-ce prin aceasta din parte oficială se aduce la cunoștință.

Necrolog. Joi în 15 Februarie a. c. a încetat din viață după scurte, dar grele suferințe învățătorul Iuliu Pitie, fost casar al băncii „Munteana” din Ofenbaia. Pe răposatul, trecut în cea mai frumoasă vîrstă la cele eterne, îl deplânge soția, veteranul seu părinte, o soră, un frate și numeroase rudeni. Fie-i țărîna ușoară.

Posta redacțiunii. Dlui A. C. în Cluj. „A liberăis part bukasa” a apărut la Carl Konegen în Viena. Ori-ce librar și-o poate procura.

L. S. N. în Budapesta. Tabloul biroului de presă nu se mai găsește de vânzare.

ERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Cluj, 2 Martie n. Astăzi s'a făcut prima promoțiune sub auspiciis regiis. A fost de față și ministrul Wlassics.

Agram, 2 Martie n. Însmormentarea lui Starcevic s'a făcut cu mare pompă. Au luat parte deputați din Dalmatia și Istria.

Lyon, 2 Martie n. Presidentul Faure a sosit aici și i-s'a făcut primire entusiastă. În vorbirea sa și-a adus aminte de Carnot, ale cărui tradițiuni zicea că le-a moștenit.

Madrid, 2 Martie n. E mare ațîțare contra Statelor-Unite. (Fiindcă spri-ginesc pe răsculații din Cuba. Red.) La consulatul american a fost o mare demonstrațiune și au spart ferestrele.

Economic.

Puterea financiară a Angliei.

Constatănd faptul că renta engleză 2 1/2%, care acum 5 ani era la 96, a ajuns la cursul de 110 și că prin urmare la 1903 probabil ea va fi convertită în 2 1/2% ear peste 20 de ani 2 1/2% ori chiar 2%. Ziarele engleze se felicită de mărirea creditului Angliei.

Cu această ocazie ziarele constată, că fără a spori cu o centimă, impozitele și nu-mai suspendând pe 25 de ani operațiunile cassei de amortisare, Anglia se poate împrumuta cu 2 1/2 miliarde, care ar fi plătite în 15 ani. Ear' dacă s'ar suspenda operațiunile cassei de amortisare pe 75 de ani, atunci Anglia s'ar pute împrumuta imediat cu 5 miliarde fără ca contribuabilii să simță cea mai mică împovărare.

Ziarele engleze constată cu o legitimă mândrie că în această posibilitate stă o mare rezervă de putere, care de sigur n'ar trebui întrebuințată decât în cas de apărare națională.

Să-ți poți procura o sumă egală cu indemnitatea de războiu pe care a plătit-o Franta Germaniei, fără să sporești impozitele cu o centimă măcar, este de sigur dovada unei mari puteri.

LOTERIE.

Tragerea din 29 Februarie n. 1896.

Budapesta: 68 85 33 47 32

Călindarul zilei.

3 Martie n. 1896.

Iulian: P. Leon Papa.

Gregorian: Cunegunda.

Soarele: răsare 7.20 apune 5.10 m.

Puletin meteorologic.

Sibiu, 2 Martie n. 8 ore dimineața.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 29 Febr. n. 1896.

Economic.

Puterea financiară a Angliei.

Constatăm faptul că renta engleză 2¼%, care acum 5 ani era la 96, a ajuns la cursul de 110 și că prin urmare la 1903 probabil ea va fi convertită în 2½% ear peste 20 de ani 2¼% ori chiar 2% Ziarele engleze se felicită de mărirea creditului Angliei.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.